

ORGANIZAREA PLANIFICĂRII DE TRANSPORT

Autor: Victor CEBAN

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: Planificarea – este un proces de luare a deciziilor în ceea ce este necesar de făcut și cum de făcut. Planificarea efectivă permite de luat în considerație în decizii a necesităților, preferințelor și valorilor oamenilor. Principiul principal al planificării efective constă în coordonarea deciziilor separate, de scurtă durată în așa mod, ca ele să conducă la scopuri strategice și de lungă durată. Planificarea complexă asigură această coordonare și permite de a conveni deciziile în relațiile cu transportatorii, utilizării pământului, dezvoltării economice și planificării sociale.

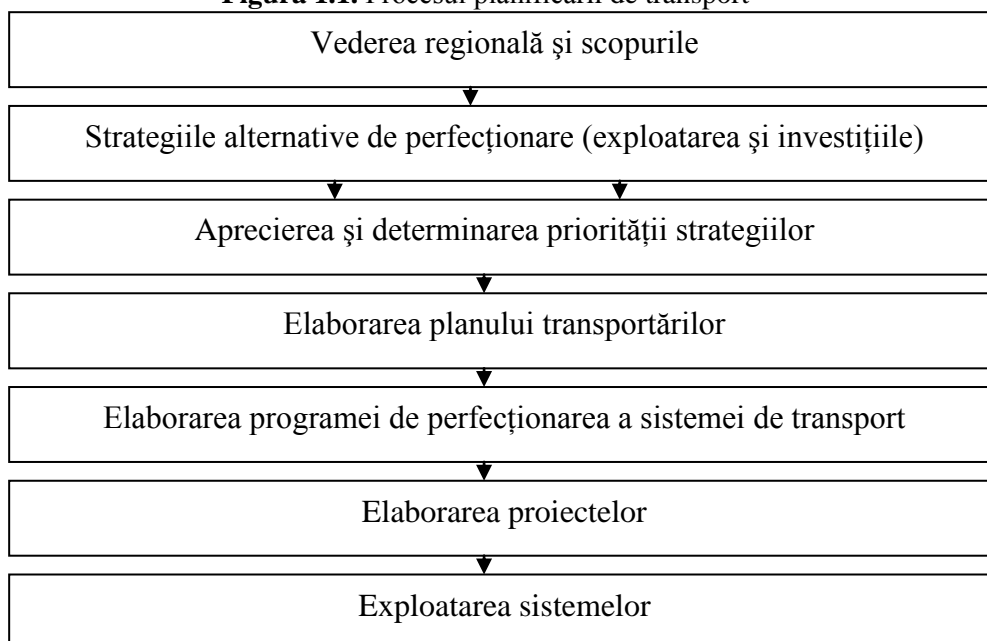
Cuvinte cheie: planificare, proces, decizii, transport, necesități, preferințe, valori

Planificarea de transport are în primul rând importanță pentru vederea statului viitor, regiunii sau punctului de populație. Ea include studierea din toate părțile a strategiilor posibile; procesul aprecierii, care ia în considerație puncte de vedere diferite; participarea comună a organizațiilor de transport; și antrenarea deschisă, oportună și îndreptată cu scopuri a societății.

Planificarea de transport include următoarele etape comune:

- * Monitoringul condițiilor existente:
- * Prognozarea creșterii viitoare a populației și ocupației, ce include aprecierea perspectivă a utilizării pământului în regiune și dezvoltarea principalelor coridoare de creștere;
- * Dezvăluirea problemelor de transport curente și cele așteptate în viitor și necesităților, analiza diferitor strategii de perfecționare a sistemului de transport, îndreptate spre satisfacerea unor așa necesități, care se petrec în timpul cercetărilor detaliate de planificare;
- * Elaborarea planurilor de lungă durată și programelor alternative de scurtă durată a investițiilor de modernizare, deasemenea a strategiilor operaționale pentru transportarea oamenilor și mărfurilor.
- * Aprecierea interacțiunilor recomandate de sisteme de transport viitoare îmbunătățite spre obiecte ecologice, incluzând calitatea aerului atmosferic și elaborarea planului financiar pentru primirea profiturilor corespunzătoare convenite pentru acoperirea cheltuielilor pentru realizarea strategiilor

Figura 1.1. Procesul planificării de transport

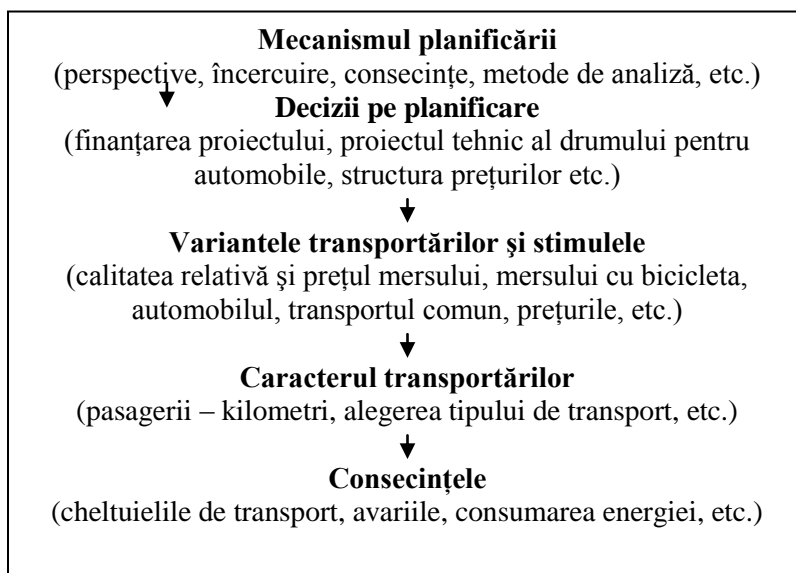

Decizia concretă de planificare poate avea un șir întreg de consecințe, unele dintre care sunt indirecte și ating interesele unei grupe concrete de oameni și de aceea pot fi scăpate din vedere sau neapreciate. La

rezultatele procesului de planificare o acțiune considerabilă are ceea, cum oamenii participă, interacționează și comunică. Oameni diferiți pot lua decizii despre planificare din diferite puncte de vedere. Deaceea atragerea părților principale cointeresate la procesul de planificare este unul dintre factorii cheie a eficienței sale.

În figura 1.2 este arătat un mecanism de planificare, cu ajutorul căruia la etapele începătoare a procesului se determină, care variante de revăzut cum de le apreciat. În acest exemplu mecanismul are influență la deciziile de planificare, care influențează asupra variantelor transportărilor și consecințelor, ce ajută de format structura transportărilor și de revăzut diferite consecințe.

Figura 1.2. Etapele de la elaborarea mecanismului planificării de transport până la evidența consecințelor

Deciziile de planificare determină o diversitate și o calitate a variantelor accesibile. Dacă la consumatori lipsesc variantele adecvate a transportărilor, atunci structura mobilității ce reiese din aceasta poate fi neefectivă. Pe o piață efectivă trebuie să fie prezente toate variantele economice, deasemenea variantele, care pot fi recuperate. Chiar și variantele, care sunt neefective din punct de vedere economic, pot fi argumentate, dacă ele aduc alte avantaje, așa ca egalitatea, sănătatea populației sau comoditatea.

Diapazonul variantelor, revăzute în procesul planificării, determină, care politică și programe, la etapa finală, vor avea loc. Diapazonul strategiilor potențiale de perfecționare a sistemului de transport se lărgeste din punct de vedere a elaborării unor scopuri mai largi, o mai bună înțelegere a consecințelor și noilor tehnologii.

Multe decizii de planificare, care se referă la transport, se iau practic fără luarea în considerație a consecințelor indirecte. Destul de frecvent lipsește un oarecare mecanism de convenire a deciziilor între diferite nivele de guvern și organizații.

Deoarece procesul planificării include luarea deciziilor pentru viitor, e necesar de a avea de muncă cu schimbările și nehotărârile, de exemplu, e imposibil de știut, cum schimbările în demografie, economie, tehnologii sau preferințele consumatorilor se pot reflecta asupra structurii viitoare a transportărilor. Deaceea este greu de prevăzut, cât intensitatea mișcării va crește în viitor. Chiar și deosebirile neesențiale în timpurile creșterii populației și cererii la transportări pot avea o influență considerabilă asupra structurii viitoare a transportărilor și utilizării pământului. La luarea deciziilor această nehotărâre se poate de înlăturat prin mai multe metode. Prognozele pot descrie diapazoanele și probabilitățile, dar să nu dea aprecieri precise, și prin planificare se poate de luat în considerație împrejurările și măsurile alternative de reacționare la diferite situații.

Printre alte principii cheie de planificare pot fi numite:

- * Principiul clar de luare a deciziilor. E necesar, ca fiecare grupă de parametri, luați în considerație în proces, să fie concret și înțeles pentru fiecare dintre părți cointeresate;
- * Participarea părților cointeresate. Oamenii, a căror interese ating decizia de planificare („părțile cointeresate”), trebuie să aibă posibilitatea de a primi informația și a participa;

* Informația precisă. Pentru luarea efectivă a deciziilor este necesară o informație precisă.

* Diapazoanele variantelor, dintre care se poate de ales cel mai optimal. Cu cât este mai larg diapazonul variantelor, în care persoanele, ce iau decizii, trebuie să facă o alegere, cu atât e mai probabil, că ei vor putea elabora un plan, care va reflecta întocmai necesitățile lor, preferințele și valorile.

Bibliografie:

JUSE: Japanese Union of Scientists and Engineers.

Kanji, K., G., Asher, M., *100 Methods for Total Quality Management*, Sage Publications, London, 1996.

Trandafir, M., Antonescu, V., *Calitatea. Metode și tehnici de lucru. Analiză, evaluare, control*, Oficiul de informare documentară pentru Industria Construcțiilor de Mașini, București, 1994, pag. 132.

Perigord, M., *Etapele calității. Demersuri și instrumente*, traducere Samoilă, T., Editura Tehnică, București, 1998, pag. 143-144.

Osborn, A., *L'imagination constructive*, Dunod, Paris, 1971.